

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 11C/4/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5622200277
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Robert Droppa
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2022:5622200277.1

Uznesenie

Okresný súd Liptovský Mikuláš v právnej veci navrhovateľa I. I., nar. XX. XX, XXXX, trvale bytom E.Á. XX, zastúpeného Weis & Partners s. r. o., so sídlom Ivánska cesta 30/B, Bratislava, IČO: 47 234 776, proti Ministerstvu obrany Slovenskej republiky, so sídlom Kutuzovova 258/8, Bratislava, IČO: 30 845 572, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, takto

rozhodol:

Súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

1. Návrhom podaným na Okresný súd Liptovský Mikuláš dňa 25. 01. 2022 sa navrhovateľ domáhal nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by súd uložil Ministerstvu obrany Slovenskej republiky zákaz vyžadovať od navrhovateľa podrobenie sa očkovaniu proti ochoreniu COVID - 19, ďalej mu zakázal vydať akt prikazujúci navrhovateľovi podrobiť sa očkovaniu proti ochoreniu COVID - 19; vyžadovať od navrhovateľa preukázanie sa dokladom o podrobení sa očkovaniu proti ochoreniu COVID - 19 a uložil mu zdržať sa uloženia sankcie voči navrhovateľovi z dôvodu nepodrobenia sa navrhovateľa očkovaniu proti ochoreniu COVID - 19 a nakoniec mu uložil zákaz diskriminovať navrhovateľa z dôvodu nepodrobenia sa navrhovateľa očkovaniu proti ochoreniu COVID - 19. Návrh odôvodnil tým, že vedúci hygienik Ministerstva obrany Slovenskej republiky vydal dňa 17. 09. 2021 opatrenie k očkovaniu v rezorte č. VÚHE-30-117/2021, účinné dňa 20. 09. 2021, v nadväznosti na ktoré vydal náčelník Generálneho štábu Ozbrojených síl Slovenskej republiky dňa 28. 10. 2021 Nariadenie č. ŠBSP-121/2021 na realizáciu Opatrenia vedúceho hygienika č. VÚHE-30-117/2021, účinného dňa 28. 10. 2021, tak, že okrem iného nariadil očkovanie proti ochoreniu COVID - 19 profesionálnym vojakom vyslaným na plnenie úloh mimo územia Slovenskej republiky, profesionálnym vojakom zaradeným do deklarováných príspevkov Ozbrojených síl Slovenskej republiky pre NATO a EÚ s dobou pohotovosti do 60 dní od nasadenia, profesionálnym vojakom vyslaným na plnenie úloh mimo územia Slovenskej republiky na zahraničnú služobnú cestu a zamestnancom rezortu obrany, ktorí sú vysielaní na zahraničnú služobnú cestu, a to tak, aby sa očkovanie týchto vojakov a zamestnancov rezortu obrany uskutočnilo najneskôr 50 dní pred ich vyslaním. Predmetné nariadenie bolo neskôr upravené Doplnkom č. 1 zo dňa 22. 11. 2021, ktorým došlo k zmene termínu uskutočnenia vakcinácie proti ochoreniu COVID - 19 profesionálnych vojakov vyslaných na plnenie úloh mimo územie Slovenskej republiky, profesionálnym vojakom zaradeným do deklarováných príspevkov Ozbrojených síl Slovenskej republiky pre NATO a EÚ s dobou pohotovosti do 60 dní od nasadenia, profesionálnym vojakom vyslaným na plnenie úloh mimo územia Slovenskej republiky na zahraničnú služobnú cestu a zamestnancom rezortu obrany, ktorí sú vysielaní na zahraničnú služobnú cestu, a to tým spôsobom, že ich kompletná vakcinácia má byť uskutočnená najneskôr do 60 dní odo dňa účinnosti nariadenia, t. j. najneskôr do 27. 12. 2021. Doplnkom č. 1 zároveň došlo k doplneniu nariadenia o bod č. 5, v zmysle ktorého má byť profesionálnemu vojakovi, ktorý nesplní povinnosti uložené nariadením a jeho dodatkami, uložené disciplinárne opatrenie v zmysle ustanovenia § 139 ods. 1 písm. a) zákona č. 281/2015 Z. z. a v prípade nesplnenia predmetných povinností ani v dodatočnej 60 dňovej lehote odo dňa opätovného oboznámenia profesionálneho vojaka s nariadením, má byť profesionálnemu vojakovi uložené aj disciplinárne opatrenie v zmysle ustanovenia

§ 139 ods. 1 písm. b) zákona č. 281/2015 Z. z. Predmetné nariadenie bolo upravené Doplnkom č. 2 zo dňa 29. 11. 2021 o zákaz vysielat' na zahraničné služobné cesty profesionálnych vojakov a zamestnancov rezortu obrany, ktorí nie sú plne očkovaní proti ochoreniu COVID - 19. Vedúci hygienik Ministerstva obrany Slovenskej republiky vydal dňa 21. 12. 2021 Opatrenie k očkovaniam v rezorte obrany č. VÚHE-30-224/2021, ktorým podľa ustanovenia § 12 ods. 2 písm. d) zákona č. 355/2007 Z. z., podľa vyhlášky 585/2008 Z. z. a podľa zdravotníckeho štandardu NATO, STANAG, nariadil vykonať očkovanie profesionálnych vojakov, kontrolu očkovania, hlásenie o vykonanom očkovaní, uchovávanie a manipuláciu s očkovacími látkami a spôsob prevodu záznamov o očkovaní pri ich prevzatí do starostlivosti zdravotníckeho zariadenia, a ktorým zároveň zrušil opatrenie vedúceho hygienika č. VÚHE-30-117/2021. V nadväznosti na toto opatrenie vydal náčelník Generálneho štábu Ozbrojených síl Slovenskej republiky Doplnok č. 3, ktorým došlo k zmene definície osôb, ktorým je nariadené očkovanie proti ochoreniu COVID - 19, a to tak, že predmetnými osobami sú profesionálni vojaci plniaci úlohy podľa ustanovení § 106 ods. 1 písm. a) až i) zákona č. 281/2015 Z. z. a ďalších výcvikov podľa predmetného zákona, profesionálni vojaci vyslaní na plnenie úloh mimo územia Slovenskej republiky podľa ustanovení § 77 zákona č. 281/2015 Z. z., profesionálni vojaci zaradení do deklarovaných príspevkov Ozbrojených síl Slovenskej republiky pre NATO a EÚ s určenou dobou pohotovosti k nasadeniu, profesionálni vojaci vyslaní na plnenie úloh mimo územia Slovenskej republiky na zahraničnú služobnú cestu podľa ustanovenia § 113 ods. 2 zákona č. 281/2015 Z. z. a zamestnanci rezortu obrany, ktorí sú vysielaní na zahraničnú služobnú cestu, pričom kompletná vakcinácia uvedených osôb má byť ukončená najneskôr do 60 dní odo dňa nadobudnutia účinnosti Doplnku č. 3. Ďalším Doplnkom č. 4 bolo nariadené očkovanie proti ochoreniu COVID - 19 v prípade nutnosti a epidemiologickej situácie v danom mieste tam uvedeným profesionálnym vojakom a zamestnancom rezortu tak, aby bola osoba plne zaočkovaná najneskôr do 27. 12. 2021.

2. Na základe vyššie uvedeného veliteľ Úradu logistického zabezpečenia Ozbrojených síl Slovenskej republiky vydal dňa 25. 11. 2021 nariadenie č. ÚLZ-91-129/2021 na realizáciu predmetných opatrení vedúceho hygienika Ministerstva obrany Slovenskej republiky a nariadenia náčelníka Generálneho štábu Ozbrojených síl Slovenskej republiky v znení jeho doplnkov a veliteľ 4. pluku logistiky Trenčín vydal dňa 04. 01. 2022 nariadenie č. 4 plog-28/2022 na realizáciu predmetných opatrení vedúceho hygienika a nariadenia náčelníka Generálneho štábu Ozbrojených síl Slovenskej republiky v znení dodatkov. Podľa navrhovateľa však po zrušení opatrenia vedúceho hygienika č. VÚHE-30-117/2021, ku ktorému došlo vydaným opatrením č. VÚHE-30-224/2021, nie je možné Doplnkom č. 3, ani Doplnkom č. 4 zmeniť určenie nariadenia náčelníka Generálneho štábu č. ŠBSP-121/2021 v znení jeho doplnkov a na realizáciu opatrenia vedúceho hygienika č. VÚHE-30-224/2021 a opatrenia č. VÚHE-30-230/2021, pričom je nevyhnutné vydať zo strany náčelníka Generálneho štábu č. ŠBSP-121/2021, ktoré bolo vydané na realizáciu pôvodného opatrenia vedúceho opatrenia č. VÚHE-30-117/2021, a teda ja zo strany veliteľa 4. pluku logistiky Trenčín je nevyhnutné vydať nové nariadenie na realizáciu opatrenia vedúceho hygienika č. VÚHE-30-224/2021 a č. VÚHE-30-230/2021 a prípadného nového nariadenia náčelníka Generálneho štábu. Navrhovateľ poukázal na to, že vyhláška Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky č. 585/2008 Z. z. určuje povinné očkovanie proti konkrétnym ochoreniam uvedeným vo vyhláške, medzi ktoré aktuálne ochorenie COVID - 19 nepatrí. Bez zmeny vyhlášky je možné určiť povinné očkovanie proti ochoreniu COVID - 19 iba osobám v profesionálnom riziku nákazy, pričom takéto povinné očkovanie, ako aj okruh osôb, na ktoré sa má predmetné očkovanie vzťahovať, môže určiť iba regionálny úrad verejného zdravotníctva. Vedúci hygienik Ministerstva obrany Slovenskej republiky však môže nariadiť povinné očkovanie profesionálnych vojakov aj nad rámec existujúcej právnej úpravy, akékoľvek povinné očkovanie však môže byť nariadené výlučne iba očkovacími látkami schválenými na ich použitie Slovenskou republikou alebo Európskou liekovou agentúrou. Nie je možné teda akceptovať dočasné schválenie vakcíny pre núdzové použitie. V súvislosti s tým, navrhovateľ poukázal na článok 3 Charty základných práv Európskej únie. Kým budú očkovacie látky proti ochoreniu COVID - 19 v testovacej fáze, nebude možné nariadiť nimi povinné očkovanie pre žiadnu časť obyvateľstva Slovenskej republiky ani v prípade existencie materiálnych dôvodov pre zavedenie povinného očkovania. Kompetentné orgány verejnej moci ku dnešnému dňu nepoznajú skutočný stav situácie v Slovenskej republike v súvislosti s pandémiou ochorenia COVID - 19. Viaceré lekárske štúdie pritom upozorňujú na nevhodnosť RT-PCR testov a antigénových testov na zisťovanie prítomnosti ochorenia COVID - 19 u testovaného a potenciálnej možnosti prenosu tohto ochorenia na ďalšie osoby prostredníctvom testovaného. Navrhovateľ poukázal na rozhodnutie Viedenského správneho súdu zo dňa 24. 03. 2021, sp. zn. VGW-103/048/3227/2021-2, podľa ktorého PCR testy vôbec nie sú vhodné na diagnostiku ochorenia COVID - 19 a na stanovenie infekčnosti testovaného.

Ak teda kompetentné orgány štátnej správy pri posudzovaní existencie hrozby ohrozenia života a zdravia osôb v súvislosti s ochorením COVID - 19 vychádzajú zo štatistík vypracovaných na základe výsledkov testovania populácie nevhodnými testami, potom tieto výsledky nie sú vhodnými podkladmi pre rozhodovanie o otázke povinného očkovania. Rovnaký postoj podľa navrhovateľa zaujal aj odvolací súd v Lisabone, podľa ktorého nariadenie testovania je vo výlučnej kompetencii lekára a nemožno ho nariadiť normatívnym spôsobom. Navrhovateľ poukázal aj na článok 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a dôstojnosti človeka v súvislosti s aplikáciou biológie a medicíny - Dohovor o ľudských právach a biomedicíne, ktorý pre Slovenskú republiku nadobudol platnosť dňa 01. 12. 1999, podľa ktorého záujmy a blaho človeka budú mať prednosť pred výhradným záujmom vedy a spoločnosti. Záujmy jednotlivca sa teda nikdy nesmú podrobovať tzv. verejnému záujmu. Bez informovaného súhlasu zároveň nie je možné nariadiť obyvateľstvu alebo jeho časti povinné očkovanie, hromadne ho nútiť absolvovať test na ochorenie COVID - 19, nosiť prekrytie horných dýchacích ciest, dodržiavať karanténu a podobne. Nedôvodné rozlišovanie medzi očkovanými a neočkovanými osobami v podobe zvýhodňovania jednej skupiny osôb alebo v podobe znevýhodňovania druhej skupiny osôb predstavuje diskriminačné konanie. Navrhovateľ uviedol, že viacerí vedci poukazujú na možné negatívne dôsledky očkovania proti ochoreniu COVID - 19, napríklad vakcíny môžu spôsobovať príónové choroby, ktoré sú nevyliciteľné a vždy smrteľné. Zároveň skutočná prirodzená imunita a nie vakcinačná imunita vo výsledku očkovania je podľa označených ruských vedcov najlepšou a najspoľahlivejšou ochranou proti vzniku ochorenia. Americký úrad pre bezpečnosť a ochranu zdravia pri práci v novembri 2021 uviedol, že na základe rozhodnutia súdu pozastavil presadzovanie požiadavky na povinné očkovanie zamestnancov proti ochoreniu COVID - 19 pre súkromné spoločnosti. Nakoniec navrhovateľ poukázal na prečin nátlaku podľa § 192 Trestného zákona, na prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 Trestného zákona a na prečin porušovania práv a chránených záujmov vojakov.

3. V predmetnej veci sa navrhovateľ ako profesionálny vojak domáha proti ústrednému orgánu štátnej správy nariadenia neodkladného opatrenia. Vzťah vyplývajúci zo štátnej služby profesionálneho vojaka nemožno považovať pre jeho povahu za vec súkromnoprávnu, predovšetkým pracovnoprávnu. Služobný pomer navrhovateľa je charakterizovaný ako inštitút verejného práva. Tento vzťah nevzniká zmluvou, ale mocenským aktom služobného orgánu a po celú dobu jeho trvania sa výrazne odlišuje od pomeru pracovného, ktorý je naopak typickým súkromnoprávnym vzťahom, v ktorom majú účastníci tohto právneho vzťahu rovné postavenie. V predmetnej veci sa navrhovateľ, zastúpený právnym zástupcom, celkom zrejme domáha nariadenia neodkladného opatrenia podľa ustanovenia § 324 a nasl. Civilného sporového poriadku, hoci jeho dôvodnosť nevyvodzuje zo vzťahu, ktorý by bol súkromnoprávny, pričom podľa ustanovenia § 3 Civilného sporového poriadku súdy prejednávajú a rozhodujú práve súkromnoprávne spory a iné súkromnoprávne veci, ak ich podľa zákona neprejednávajú a nerozhodujú iné orgány. Z uvedeného dôvodu súd najprv skúmal to, či je v predmetnej veci daná právomoc Okresného súdu Liptovský Mikuláš na rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Predmetom konania o neodkladnom opatrení nie je súkromnoprávny spor ani iná súkromnoprávna vec, ale procesný nárok navrhovateľa na to, aby súd nariadil neodkladné opatrenie ako osobitný procesný prostriedok neodkladnej ochrany práva. Predmetom konania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v danej veci nie sú práva a povinnosti vyplývajúce z hmotného práva, ale tieto majú svoj základ výlučne v procesnom práve. Neodkladné opatrenie je procesný inštitút upravený v Civilnom sporovom poriadku a podľa ustanovenia § 324 ods. 2 Civilného sporového poriadku môže o ňom rozhodnúť len príslušný okresný súd. Aj keď podľa charakteru vecí ide o vec správneho súdnictva, Správny súdny poriadok neupravuje tak neodkladné opatrenie ako ani žiadny obdobný procesný prostriedok bezodkladnej úpravy pomerov. Nakoľko správne súdy nemajú právomoc konať o neodkladnom opatrení, súd v predmetnej veci nepostúpil vec Krajskému súdu v Bratislave, v obvode ktorého má sídlo orgán verejnej správy. Uvedený záver je v plnom rozsahu súladný s právnym názorom Kompetenčného senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky vyjadreným v uznesení zo dňa 08. 12. 2021, sp. zn. 1SKomp 6/2021.

4. Podľa § 324 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C. s. p.“), pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

5. Podľa § 325 ods. 1 C. s. p., neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

6. Podľa § 328 ods. 1 C. s. p., ak súd nepostupoval podľa § 327, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

7. Nariadiť neodkladné opatrenie možno len vtedy, ak má súd aspoň osvedčené, že právne vzťahy medzi „stranami sporu“ vyžadujú neodkladnú úpravu. Súd rozhoduje o návrhu bez pojednávania a na ňom vykonaného dokazovania, preto musí byť návrh náležite odôvodnený, presvedčivý a v maximálne možnej miere aj osvedčený. Súd však nemôže nariadiť neodkladné opatrenie s akýmkoľvek obsahom alebo na ochranu akéhokoľvek práva, predovšetkým neodkladným opatrením nemožno brániť vo výkone právomocí iného orgánu verejnej moci (napríklad uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 17. 08. 2011, sp. zn. 7 Cdo 59/2011). Neodkladným opatrením teda nie je možné zasahovať do konania a rozhodovania orgánu verejnej správy, ktorý koná v rámci zákonom zverenej mu právomoci, tak ako je tomu v predmetnej veci pri vydávaní opatrení vedúceho hygienika Ministerstva obrany Slovenskej republiky a nariadení náčelníka Generálneho štábu Ozbrojených síl Slovenskej republiky v znení vyššie označeným doplnkov.

8. Navyiac, príslušný okresný súd môže nariadiť neodkladné opatrenie iba vtedy, ak povinnosť, ktorá sa ním ukladá, môže mať vecný súvis s následnou žalobou vo veci samej. V predmetnej veci vzťah medzi navrhovateľom ako profesionálnym vojakom a Ministerstvom obrany Slovenskej republiky ako ústredným orgánom štátnej správy v žiadnom prípade nie je súkromnoprávnym vzťahom, o ktorom by v nasledujúcom konaní mohol akokoľvek rozhodovať Okresný súd Liptovský Mikuláš. Zo skutkových dôvodov uvádzaných navrhovateľom nepochybne vyplýva, že došlo k porušeniu jeho práv, resp. právom chránených záujmov rozhodnutím orgánu verejnej správy, v dôsledku čoho má podľa ustanovenia § 2 ods. 2 Správneho súdneho poriadku možnosť za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať sa ochrany na správnom súde. Naopak, postup civilného súdu v prípade nariadenia navrhovaného neodkladného opatrenia v plnom rozsahu, resp. v časti, podľa ustanovenia § 336 ods. 1, resp. podľa § 337 ods. 1 C. s. p. by bol vylúčený, nakoľko vo veci, ktorá celkom zjavne patrí do správneho súdnictva nemôže uznesením uložiť navrhovateľovi povinnosť podať v určitej lehote žalobu, resp. poučiť „stranu sporu“, ktorej sa neodkladným opatrením ukladá určitá povinnosť, že môže podať žalobu vo veci samej. Žaloba vo veci samej predpokladaná po nariadení neodkladného opatrenia nie je a ani logicky nemôže byť žalobou podľa ustanovenia § 61 Správneho súdneho poriadku.

9. Z uvedených dôvodov súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol ako nedôvodný.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Liptovský Mikuláš písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 357 písm. d) Civilného sporového poriadku). Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.